

Esuren Nimeen;

K a r i

H e n g e l l i s t ä

W i r t t ä,

Ensimmäinen:

Matka miehet hengelliset.

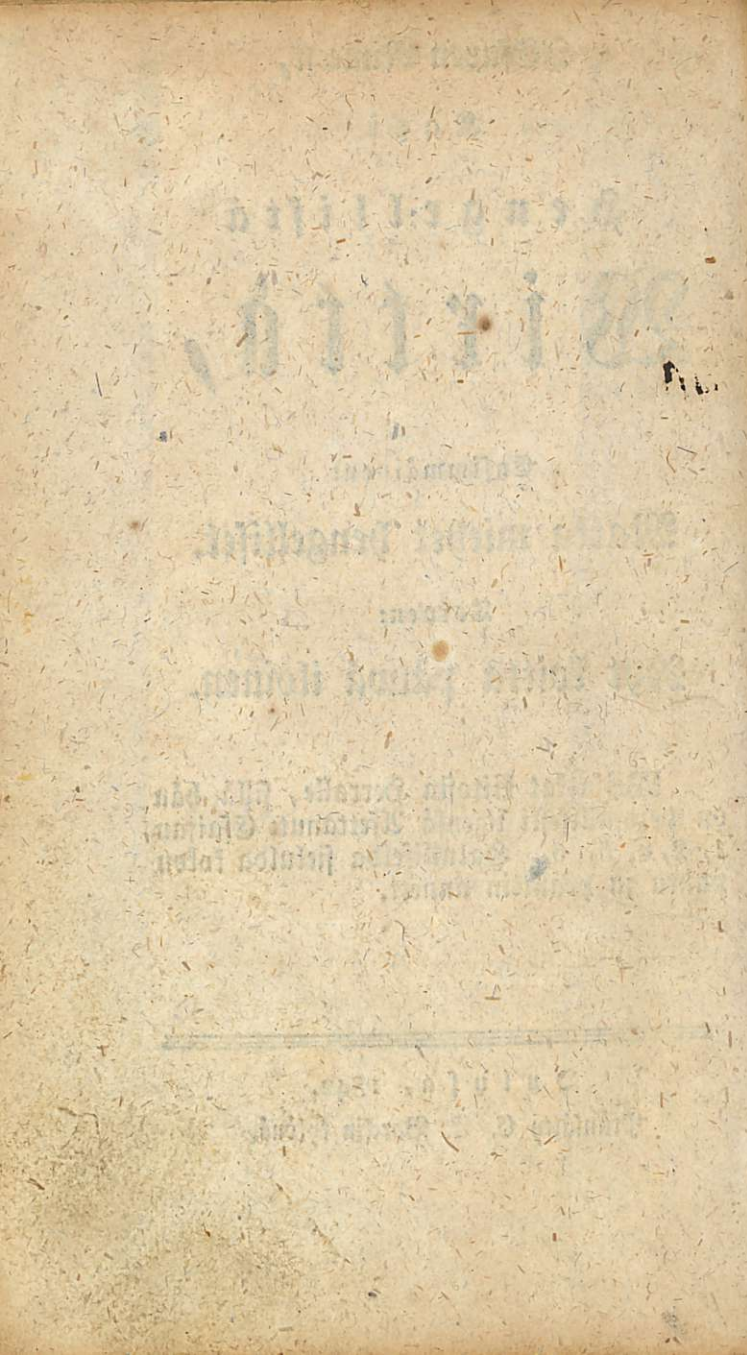
Toinen:

Nyt koitta päivä iloinen.

Weisatkat kiitosta Herralle, sillä hän on voimallisesti itzensä Ussetanut: Esaijan 1, 2, v. 5, 6. Halulliselda sielulda kokon pantu ja pränttin annett.

D u l u s a, 1842.

Präntätty C. C. Barckin tykönä.

Ensimmäinen Kirsi.

40 W. E. S. Jesus korkein lohdutus, &c.

Matka miehet hengelliset, Isän maalle
matkustawat, Dudot wieraat muukalai-
set, Mailmas täsä owat, Kulkewaiset
owat tääll, Sill ei he löydä maiten
pääll, Yhtään pysyväistä asundota.

2. Waan sen he wissist tietawät, Ett
koto on heillä taimas, Sinne yöt ja päi-
wät riendawät, Eik seisaha turhas mailmas;
Sill Isän maa se ihana, On heidän silmäns
maalina, Sinne heidän sieluns ain hala.

3. Waan tie on sinne täytetty, Mur-
heet ristill ja waiwall, Orjan tappuroilla
peitetty, Myös kilwoiturell ja sodall, Sill
esteet lukemattomat, Suot larot mäjet
kuckulat, Täll tiell heitä kohtelewat.

4. Täll tiell on monda wihollista, Kuin
teke matkan raskaari, Niit wastan on niin
sotimissta, Ett usein tie nähttä ahtaax, Täs
syngias mailman korwesa kulkewat monesa
waarasa, Myrskhin ja Waldojn kessell.

5. Täs monet murhet maalliset, Täll
tiell heitä painapi, Ruumin tarpet ja puu-
toret, Syndist surull' waiwapi; Tai sawi
maja maallinen, Usunsia katowainen, Hei-
dän mieltäns rasitta ain.

6. Täs Saatan ampu nuolians, Heitä
wastaan tulisia ja myrkhyllisillä nuolian,
Heidän eteens alati riita, Ei järki taida
käsitä, Niit pauloja pahoja, Kuin hän ain
wirittä on julmat ja monenlaiset.

7. Kuin jalopeura kiljuwa, Hän heitä
hmbärins kiertä, Kuin peto julma saalistan-
sa, Wäijhy heitä ylösniellä, Sentähden
heidän sotasa, ja kilwoituresa kowasa yöt
ja päiwät kulkemaan pitä.

8. Se sisällinen turmelus, Heitä enim-
mästi waiwa, Ja luonnon wastahakojus,
Myös kuollon hauta kajwaa, Täsä kiusa
heitä epäiys, Toisell ajall myös ylpeys,
Ett työläs on edes pyrki.

9. Majlma oma rakkus, Turmelus
luonnosa kiehu Saastainen, Oma hurstaus,
sydämmen kätkösä kuohu, Toj on kyll raskas
kuorma heill, Sota he walitta kynneill,
Ett turmelus heis wielä rippu.

10. Wielä majlman lapset, kowat heitä
kulkemasta estäät pyhtää, Monda pilkan
nimen ne panewat heidän päällens ilman
syhtä, Kiukull julmall wajnolla, Wääräll
sojmuull ja waiwalla heit kjelens ruostall
lyöwät.

11. Sill hejdän tiens on salattu, Nijld maallisild wiisaild, Miehild, on se myös plönkatsottu, Lawian tjen matka miehild, Wielä tämä tie on monelle korkiaasti oppineille wisaille, Suur outo ja tietämätöin.

12. Ih kunnian Herra wainottijn, kuin pyhä ja Synnitöin oli, Händä Belzebubiri kutsuttin, tämän nimen hän omildans kullit, enimmästi korkiaasti oppeneild, Wiisaild Raamatun tundewild, Näjn tyhmä on henge-töin luondo.

13. Saulus myös oli oppinut, siinä korkejmassa tiedos, Et kuitengan Jesusta tundenut, Waan kiikus kiivaast wainois, ja ne kun Jesusta rukoilit ja hänen nimens tunnastit, Niit raadell hän juur julmast.

14. Ei kukaan ole kulkenut, sitä kaja Nutuden tietä, Jota ei ole mailma wainonnut, Sen Raamattu toder näyttä, Ett jo mailman alusta, aina hurstkasta Ubelista ast on wainottu Jesuren laumaa.

15. Näin se wielä nytkin tapahtu, Täll wiimeisell pahall ajall, jos ennen on Christityitä wihattu, Nijn käh se wielä samal tawal, jos ennen on walkeutt wainottu, nyt walhex wäätän Raamatun Wääräl ihmisten opill.

16. O! Rakas Jesu suloinen, Katsahda meidän puolem, Kuta meit ole armollinen, Kuin matkan jo alkanet olem, Mutt kuiteng?

teng' juuri waarasa, Mailman raju ilma-
masa, Wihollisten keskellä kuljem.

17. Nyt me huonot matkamiehet, sun
tyhös Jesu tulemme sokiä rammät radol-
liset, täll tiel kulkeneet olem, Ei niin edes
yhdaän askeleta, Voi pyhyden tiellä astua
näin heikot me waiwaiset olemm.

18. Ann ander Jesu syndimme, kuin
suuret ja kauhiat owat, Puhdistä saastaisu-
demme, ja paranna sielun ne haawat. Sun
kawas meisä uudista, haawas kallit kir-
kasta, Iho maahan wiholliset.

19. Utkomme heikko wahwista, Jos
Eiusaus lagoon tulemme, älä anna toi-
womme sammua, waikka puuttees suureh kul-
jem, aut rakkaudes tundeman, aina askelei-
tas, kulkemaan itse Jesu kulje kansam.

20. Kuin Jesu kuljet kansamme, sittä me
Eyll pelkäämät olemme hyljäämme kaiken
omamme Ja turwasas iloiten kuljem, Pois
jäätön omat waiwamme, Sull itsen koto-
nans annamme. Pois omat tuwet pois
sawwat.

21. O! Jesu meitä pueta niil matka-
watteill oikioill, sun henges pyhäll woiteilla
meidän sokiä filmämme, woidell' sun sanas
lyhyt katesä, Sun werinen muotos **Ve-**
fäm meit opeta pitämän aina.

22. Waikk lyhyt on ja paha tääll
kulkemisemme aika, Sill matkamies ei mat-
kalla

Kalla saa aina rauhallista lepoa vaan koska
loppuu matkamme siinä lopun saa myös
waimamme kyllä aika se pian loppu.

23. Että kaikki kuin ovat kulkeneet sitä
kaita autuden tietä, aina esteitten läpi tun-
genet ne suurella riemulla vielä asun sioi-
hin karikan häihin iäisijn Sinn Jeesus mei-
tä kaikkia wiefön.

24. Sun etees Jezu kannamme, Voi-
mattomudem suuren, Sun haltuus itsent
annamme, Ja kumarram jalkais juureen
Warusta meitä woimalla, Täll waiwaloi-
sell matkalle, taluta neuwolla aina.

25. Nyt Jezu päälles uskomme, Sun
ansioos lujast luotam, Sun sanas woimall
sodimme, Sun kauttas me autuuden woi-
tam, Wai' kiljuis kiufusa satana, Tur-
mellus mailman kauhia, Meill turwa on
Jesuren haawois.

26. Sull kiitos Wapahdajamme! Kuin
wäärältä tieltä pois autit, Kiitos sull
johdattajamme! Kuin tasaisell tiel meit
saatit, Armostas me myös toiwomme, Ets
hywin päätät matkamme, Ja warjelet
langemurest.

41

Toinen Wirsi.

W. F. Tule Pyhä hengi luoja, &c.

Nyt koitta päivä iloinen, Sull kiitosta
wei-

weisen Jesuinen, Ett walon taiwasta
sioitit :; ja päivän yöstä eroitit.

2. S! armon Nuring kieldävä, Minä
olen kylmä pimiä, Ann satees minua
lämmittä :; ja rakkaudes sytyttä.

3. Mull Jesu paistes walajtkoon, Mull
rakkautes loistakoon, Kuin uusi on aina
syndisill :; Sinä Jesu olet hätäisil.

4. Ann Henges läpi päivän tain, Mull
selit mieles rakkahan; Song sanasas mull
osoitit :; ja sillä mieles ilmoitit.

5. Ann leipää ruumiin tarperi, Ann
libas sielun ejneri, Ann weres minull
juomari :; Kuin armon lähdestä juore.

6. Että sydän juowuis, sieluni Gikä
muuta tutkis haluni, Kuin hjän tusti
haawoja :; ja kowii werii saunoja.

7. Kuul huuton Jesus armias! Sill
hukun hädäs waikias, Jos ei ristis minua
lohdata :; nijn tähtyh toiwon rauweta.

8. Se minua nyh iloitta, Että Jesus
kuulutta armahta, Waikka olen alasti loa-
sa :; Hän minun pese kaunista.

9. Häll sydän tähn on armosta, Ja
weri juore hawojsta, Siis embä heitä
toiwoon :; nyh Amen Jesus ihanin.

